

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.10.2019. 11:23:06		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/55	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

broj: UsII-300/19-6

U I M

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa [ime], dipl.iur., protiv rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-03/18-11/107, urbroj: 376-05-3-19-9 od 24. travnja 2019., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Pićan, Pićan 40, Pićan, koju zastupa odvjetnica [ime] na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/107, urbroj: 376-05-3-19-9 od 24. travnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 21., da zainteresiranoj osobi Općini Pićan, Pićan 40, Pićan, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je pod točkom I. izreke, utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama Općine Pićan od 30. lipnja 2016., od 22. prosinca 2016., od 26. studenoga 2018. i potvrde Općine Pićan, Jedinostvenog upravnog odjela od 4. travnja 2019., koje su sastavni dio tog rješenja koje su u vlasništvu općine Pićan i na kojima tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenu u Elaboratu za pravo puta 2018-16-0044-026-001 od 6. veljače 2018. (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Labin ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Labin, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih

knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Pićan ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 12. siječnja 2018. Točkom V. izreke obvezuje se HT da u roku od osam dana od primitka rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi HAKOM-u i Općini Pićan. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti općini naknadu za pravo puta iz tog rješenja za prvu i drugu godinu i dokaz o uplati dostaviti HAKOM-u i Općini. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke obvezuje se Općina Pićan omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je tuženik dana 17. siječnja 2019., donio djelomično rješenje kojim je utvrdio da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja djelomičnog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu općine prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Labin ili podredno, Područnom uredu za katastar Labin. U nastavku postupka tuženik je donio ovdje osporeno rješenje. Ističe da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Ova nadležnost propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također, odredbom članka 5. stavka 4. Pravilnika određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitne povrede odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud RH u presudama poslovni broj UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se ovdje radi o postupku koji je pokrenut po zahtjevu Općine za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine, količina i vrsta takve infrastrukture i visina naknade za pravo puta. Temeljem odredbe članka 28. stavka 4. ZEK-a infrastrukturni operator (tužitelj) obavezan je plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta. Osporenim rješenjem se potvrđuje pravo puta tužitelja koje mu je određeno po sili ZEK-a ex lege, dok se istovremeno Općini potvrđuje zakonsko pravo na naknadu za pravo puta u točno utvrđenom iznosu koji je izračunat primjenom utvrđenih parametara. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj 517/2018 od 5. veljače 2018. i izvoda iz poslovnih knjiga od 29. siječnja

2018. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) utvrđena je u Elaboratu o pravu puta broj: 2018-16-0044-026-001 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika kako je to sve navedeno u osporenom rješenju. Dodatno treba reći da je Tablica iz točke V. osporenog rješenja, popunjena sa svim potrebnim podacima i utvrđenim parametrima za obračun, razmijenjena između tužitelja i Općine tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Naime, najprije je rješenjem HAKOM-a od 18. siječnja 2018. od tužitelja zatraženo da dostavi popunjenu Tablicu 1. u okviru Elaborata, potom je ista dostavljena Općini u okviru Elaborata o pravu puta te je tuženik Tablicu 1. dodatno dostavio tužitelju na očitovanje 12. travnja 2019. Na kraju iz elektroničke poruke tužitelja od 7. svibnja 2019. upućene tuženiku, cit.: „...obavještavamo vas da je HT izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz tablice naziva „Tablica HAKOM 1. Pićan sve“ koju je HAKOM dana 6. svibnja 2019. dostavio u HT te da godišnja naknada iznosi 75.478,78 kn s početkom plaćanja od 12. siječnja 2018.“, iz čega je vidljivo da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio rješenjem, što je nesporno vidljivo iz spisa i uvida u Tablicu 1. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Pićan, u odgovoru na tužbu iznosi kronologiju predmetnog postupka te navodi da je tuženik postupio sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika. Upućuje na odredbu članka 5., 6. i 7. Pravilnika te ističe da je tuženik nedvojbeno utvrdio na kojim nekretninama tužitelj ima pravo puta, a kad se te nekretnine uvrste u Tablicu 1. onda se s obzirom na odredbu članka 7. Pravilnika nedvojbeno može utvrditi visina naknade za pravo puta. Konačno i sam je tužitelj u svom e-mailu od 29. siječnja 2019. naveo da je izvršio obračun za godišnju naknadu. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje trošak upravnog spora.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je po zahtjevu zainteresirane osobe koji je podnijela u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužitelj svojim tužbenim navodima ne dovodi u sumnju utvrđene činjenice u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odnosno da je infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama navedenim u citiranoj Odluci i Elaboratu kao i da zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta kako je to propisano odredbom članka 28. stavak 1. i 4. i članka 29. ZEK-a.

Tužitelju je sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu

se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Naime, odredbom članka 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Ocjenjajući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijeком osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Naprijed navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća.

Tužitelj nesporno raspolaže podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje EKI za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Prema tome osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, a koju naknadu je tužitelj, prema podacima spisa predmeta, već i obračunao.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrijeком osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a, a što je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019., broj: Su-479/19-3.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a te na temelju Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi u trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kuzić Marković, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlašten službenik

